

พระราชกฤษฎีกา

ກໍານົດເບດທີ່ດິນ ໃນທັງທີ່ຕຳນັດເຫົວືເສຍ ອຳເກອວັງວືເສຍ

ຕຳນັດຫນອງຕຽບ ຕຳນັດນາໂຕະໜິນ ອຳເກອມືອງຕຽບ

ແລະຕຳນັດນາມືອງພຶຊຣ ອຳເກອສີເກາ ຈັງຫວັດຕຽບ

ໃຫ້ເປັນເບດປົງປົງທີ່ດິນ

ພ.ສ. ២៥៣៣

ກຸນົມພລອດດຸລຍເດືອນ ປ.ຮ.

ໃຫ້ໄວ້ ຄ ວັນທີ ១ ພັນວັນຄນ ພ.ສ. ២៥៣៣

ເປັນປີທີ ៤៥ ໃນຮັກາລປັງຈຸບັນ

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภຸນົມພລອດດຸລຍເດືອນ ມີພະບານຈາກໂອງການໂປຣເກົດໆ ។ ໃຫ້
ປະກາສວ່າ

ໂດຍທີ່ເປັນການສົມຄວກກໍານົດເບດທີ່ດິນ ໃນທັງທີ່ຕຳນັດເຫົວືເສຍ ອຳເກອວັງວືເສຍ ຕຳນັດຫນອງຕຽບ
ຕຳນັດນາໂຕະໜິນ ອຳເກອມືອງຕຽບ ແລະຕຳນັດນາມືອງພຶຊຣ ອຳເກອສີເກາ ຈັງຫວັດຕຽບ ໃຫ້ເປັນເບດປົງປົງທີ່ດິນ
ອາຍື້ອໍານາຈຄວາມໃນມາດຮາ ១៣៥ ຂອງຮູ້ຮຣມນູ້ຜູ້ແໜ່ງຮາຊາມາຈັກຮ່າຍ ແລະມາດຮາ ២៥
ວຽກໜຶ່ງ ແ່ງພຣະຣານບຸນູ້ຜູ້ຕິການປົງປົງທີ່ດິນເພື່ອເກຍຕຽກຮ່າມ ພ.ສ. ២៥១៨ ຈຶ່ງທຽບພະກູາມໂປຣເກົດໆ ។
ໃຫ້ຕ່າງພຣະຣາຍກຸນົມພລອດດຸລຍເດືອນນີ້ໄວ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້

ມາດຮາ ១ ພຣະຣາຍກຸນົມພລອດດຸລຍເດືອນນີ້ເຮືອກວ່າ “ພຣະຣາຍກຸນົມພລອດດຸລຍເດືອນທີ່ດິນ ໃນທັງທີ່ຕຳນັດເຫົວືເສຍ
ອຳເກອວັງວືເສຍ ຕຳນັດຫນອງຕຽບ ຕຳນັດນາໂຕະໜິນ ອຳເກອມືອງຕຽບ ແລະຕຳນັດນາມືອງພຶຊຣ ອຳເກອສີເກາ
ຈັງຫວັດຕຽບ ໃຫ້ເປັນເບດປົງປົງທີ່ດິນ ພ.ສ. ២៥៣៣”

ມາດຮາ ២ ພຣະຣາຍກຸນົມພລອດດຸລຍເດືອນນີ້ໄຫ້ໃຊ້ບັນດັບຕັ້ງແຕ່ວັນດັດຈາກວັນປະກາສໃນຮາຊິຈຈານຸແບກຍາ
ເປັນຕົ້ນໄປ

มาตรา ๓ ให้ที่ดินในท้องที่ตำบลเจวิเศษ อำเภอวังวิเศษ ตำบลหนองครุด ตำบลโนโตรีะหมิง อำเภอเมืองตรัง และตำบลเมืองเพชร อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

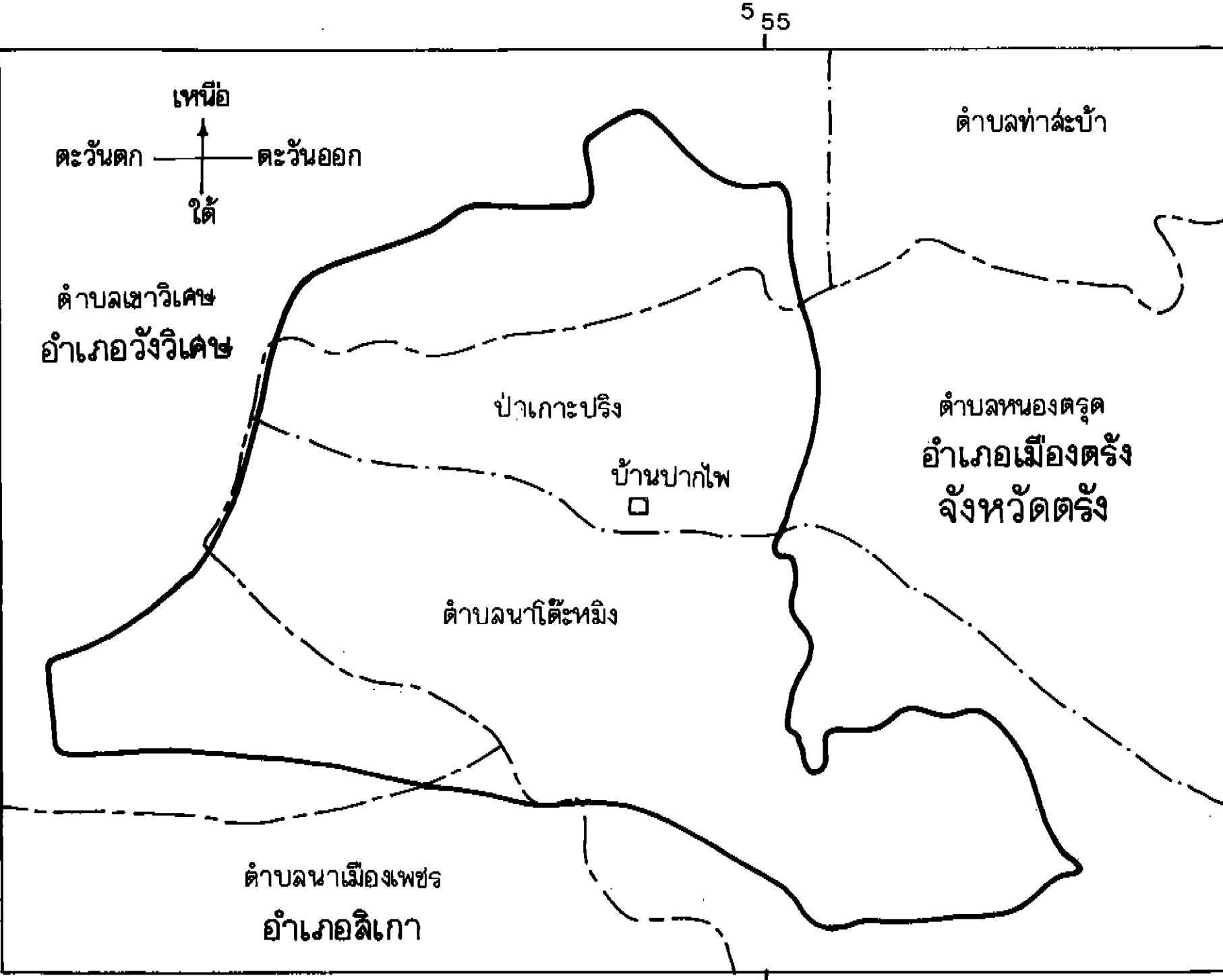
นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ
กำหนดเขตที่ดิน ในท้องที่ตำบลเซาวีเชิง อําเภอวังวิเศษ ตำบลหนองตระ碌 ตำบลนาโธ่หมิ่ง
อําเภอเมืองตรัง และตำบลนาเมืองเพชร อําเภอลิเก จังหวัดตรัง
ให้เป็นเขตปฏิรูปที่ดิน

พ.ศ. 2537

มาตราส่วน 1: 50,000

0 1 2 3 4 กิโลเมตร

เครื่องหมาย

——— แนวเขตปฏิรูปที่ดิน

----- เขตอําเภอ

—·—· เขตตำบล

□ หมู่บ้าน

(นายสุรพล เพชรล้อม)

ผู้อำนวยการกองเขตการปฏิรูปที่ดิน

(นายชาครพันธ์ พิพัฒนกุล)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ คือ เนื่องจากในท้องที่ตำบลเขาวิเศษ อำเภอวังวิเศษ ตำบลหนองครุด ตำบลนาโคีะหมิง อำเภอเมืองตรัง และตำบลนาเมืองเพชร อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง มีเกษตรกรผู้ไม่มีที่ดินประกอบเกษตรกรรมเป็นของตนเอง หรือมีที่ดินเล็กน้อยไม่เพียงพอแก่การครองชีพ หรือต้องเช่าที่ดินของผู้อื่นประกอบเกษตรกรรมอยู่เป็นจำนวนมาก สมควรกำหนดเขตที่ดินในท้องที่ดังกล่าวให้เป็นเขตปัจจุบันที่ดิน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้